

Č. 13.064.

Pojišťovací právo: * Ustanovení § 176 zákona č. 221/1924 Sb. o promlčení pojistného nevztahuje se na závazek manželky, ručící podle § 170 odst. 2 uved. zákona.

(Nález z 18. listopadu 1937 č. 3063/35-4.)

V ě c: Josefina Cz. v Místku proti rozh. zem. úřadu v Brně z 19. března 1935 o ručení za pojistné.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á.

D ů v o d y: Platebním výměrem z 29. srpna 1933 předepsala okr. nem. pojišťovna v Místku Josefě Cz. ve smyslu § 170 odst. 2 poj. zákona jako manželce Hanuše Cz., veřejného společníka firmy J. Cz. a spol., mechanická tkalcovna v Místku, pojistné, dlužné touto firmou nem. pojišťovně za dobu do 30. června 1933, exekuční výlohy i úroky z prodlení do 31. srpna 1933 a manipulační výlohy v celkové částce 43.738.65 Kč. Stížnosti Josefy Cz. do tohoto platebního výměru okr. úřad v Místku výměrem z 30. ledna 1934 nevyhověl. Proti tomuto výměru podala Josefa Cz. další odvolání k zem. úřadu, namítajíc jednak promlčení, pokud jde o předpis pojistného do konce roku 1932, jednak že na položky z roku 1933 a na exekuční výlohy se její ručení nevztahuje.

Nař. rozhodnutím vyhověl žal. úřad částečně odvolání st-řčinu a pozměnil jak napadený výměr okr. úřadu, tak platební výměr okr. nem. pojišťovny v Místku a omezil předpis se souhlasem pojišťovny na nedoplatek pojistného do konce roku 1932 v částce 32.060.80 Kč i s patřičnými úroky z prodlení ode dne splatnosti pojistného; ostatní část platebního výměru pojišťovny žal. úřad zrušil. K st-řčině námítce, že právo k vyměření uhaslo podle § 176 odst. 2 poj. zákona promlčením, bylo poznamenáno, že její závazek jest akcesorní, mohla by námítku promlčení podati jen tehdy, kdyby i hlavní dlužnice, veřejná obchodní společnost J. Cz. a spol., mohla tuto námítku uplatnit. Tomu tak však není.

O stížnosti bylo uvažováno takto: — — —

Ve věci uplatňuje stížnost, že právo okr. nem. pojišťovny z titulu ručební povinnosti podle § 170 odst. 2 zákona č. 221/1924 Sb. požadovati na ní zaplacení pojistného, které zůstal její manžel dlužen, zaniklo promlčením. Neprávem. Podle stálé judikatury nss může zánik nějaké povinnosti veřejnoprávní v důsledku promlčení nastati jen tehdy, když určitý zákon pozitivním předpisem takové promlčení připouští (srov. na př. Boh. A 12.258/36). Pro obor pojištění nemocenského, invalidního a starobního upravuje zákon z 9. října 1924 č. 221 Sb. promlčení v § 176, který je nadepsán »Promlčení pojistného«. Odstavec prvý tohoto paragrafu, který zde přichází jedině v úvahu, zní: »Právo pojišťovny v y m ě ř i t i pojistné promlčuje se ve třech letech ode dne splatnosti (§ 163). Podal-li z a m ě s t n a v a t e l vědomě nesprávné oznámení nebo nepodal-li je vůbec, aby zkrátil pojišťovnu o pojistné,

promlčuje se nárok pojišťovny na vy mě ř e n í pojistného v desíti letech.« Jak z textace tohoto paragrafu plyne, má však zákon na mysli jediné promlčení práva pojišťovny v y m ě ř i t í pojistné v ů č i z a m ě s t n a v a t e l i. Nějakého ustanovení o tom, že by se promlčovalo i právo pojišťovny uložit ru č i t e l i povinnost zaplatiti pojistné, jež je povinen platiti zaměstnavatel, za kterého ručí, zákon o soc. pojištění neobsahuje, a to ani cit. zákon č. 221/1924 Sb., ani jeho novela č. 184/1928 Sb., platná od 1. ledna 1929, jež ustanovení původního zákona, upravující promlčení pojistného, ponechala nezměněná. Ručitel podle cit. § 170 odst. 2 mohl by vzhledem k akcesorní povaze ručení, předpokládající existenci závazku hlavního dlužníka (zaměstnavatele), namítati jediné promlčení závazku zaměstnavatelova. Toho však st-lka nečiní, naopak nepopírá, že v době splatnosti sporného pojistného bydlila s manželem, veřejným společníkem firmy J. Cz. a spol., ve společné domácnosti a že pojistné nebylo promlčeno. Ale pak podle toho, co bylo shora řečeno, nemůže se proti platebnímu rozkazu vydanému proti ní na základě § 170 odst. 2 poj. zákona brániti námitkou, že v době, kdy byl tento platební výměr vydán, uplynula vůči ní již tříletá promlčecí lhůta cit. § 176 ode dne splatnosti dotyčného pojistného, trvá-li dosud závazek jejího manžela.

Č. 13.065.

Ř í z e n í s p r á v n í: Není překážky, aby úřad zároveň s rozhodnutím, kterým povoluje obnovu, nevydal nové rozhodnutí ve věci, jestliže není třeba konati ve věci nová šetření.

(Nález z 18. listopadu 1937 č. 4439/35-5.)

V ě c: Adolf a Terezie Sch. v Drahovicích proti rozh. min. soc. péče v Praze z 8. května 1935 o podpoře stavebního ruchu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Výměry min. soc. péče z 6. prosince 1924 a 23. března 1926 byla stavebnímu družstvu »Gemeinnützige Baugenossenschaft Selbsthilfe für Arbeiterwohnungen in Drahowitz«, zapsané společenstvo s r. o. v Drahovicích, podle § 4 odst. c) zákona č. 58/1924 udělena finanční podpora na stavbu 28 rodinných domků v Drahovicích převzetím záruky státu za zápůjčky v konečné výši 1,643.000 Kč. Mezi těmito domky byl též domek čp. 236, u něhož by stavební náklad státem uznán částkou 115.000 Kč a udělená podpora spočívala v převzetí záruky za zápůjčku ve výši 80.000 Kč. Tento domek převedlo později družstvo na st-le jako své členy a čekatele smlouvou, kterou schválilo žal. min. výměrem ze 14. března 1928.

Nař. rozhodnutím prohlásilo žal. min., že smlouvu, kterou družstvo postoupilo st-lům shora uvedený domek, schválilo na základě dat, uvedených v dotazníku z 21. srpna 1926, podepsaném oběma st-li, kde bylo uvedeno, že st-l Adolf Sch. mimo služební příjem ročních 24.000 Kč nemá jiného jmění, následkem čehož bylo možno pokládati jej za méně